

Galeria Estrany-de la Mota

<http://www.estranydelamota.com/>

Passatge Mercader 18
08008 Barcelona, Espanya
T +34 93 215 70 51

Marc Larré + Gerard Ortín. Cortex

Inauguració: Dimecres, 20 de juny de 2012, 19.30 h.

Exposició: 20.06.2012 – 27.07.2012. Dimarts a divendres de 10.30 a 19.00 h.

Cortex és el títol de l'exposició que la Galeria Estrany-de la Mota presenta del 20 de juny al 27 de juliol del 2012.

La mostra tracta de buscar afinitats i punts de trobada en territoris i llenguatges aparentment diversos entre el treball de Gerard Ortín i Marc Larré. Els artistes han treballat per aconseguir dotar a l'exposició d'un corpus compacte alhora que aprofundeix en el llenguatge propi de cadascun d'ells. En coherència amb aquesta idea han decidit donar el títol a aquesta exposició, *Cortex*, que fa referència tant a una superfície visual com a un plec en l'escorça, a un espai virtual o a la modulació d'un determinat entorn. En l'exposició comparteixen l'espai de la galeria vídeos, diaporames, dibuixos i *collages* en un recorregut en el qual es van alternant els treballs de tots dos creant ritmes i sinèrgies que donen la possibilitat de múltiples lectures.

Gerard Ortín

Sima és el seu últim treball. El vídeo recupera la naturalesa com a referència bàsica —ja desgastada i obsoleta— per emprar-la com un contenidor de ficció. D'aquesta manera, els diferents elements que apareixen queden desproveïts d'una significació estable i passen a transitar entre el sexual, el científic, el plàstic, el bucòlic, el pintoresc, l'il·lusori, etc. sempre al límit del reconeixement. L'escena és alterada mitjançant moviments de càmera, il·luminació, so i color. L'artista proposa aquí un trajecte mental a l'interior de l'animal.

En *S/T (Quijada)* abstreu dos objectes del jardí de la seva casa per, mitjançant una sèrie de transformacions, destil·lar d'ells noves imatges i atribucions. Movent la càmera sobre una llum coberta per la neu o rotant una maixella de senglar sobre la cadira del seu estudi, sotmet aquests objectes a una estranya teatralització.

A *Tanca* la rasa que delimita el jardí amb el bosc descriu, en el plànol, un triangle isòsceles. Adoptant aquesta geometria com un reticle, l'artista pren una sèrie de fotografies al llarg del perímetre d'aquesta seguint un esquema compositiu marcadament formal. Les transicions entre imatges dispersen l'atenció visual entre els elements que apareixen i una icona latent. El triangle persisteix mentre la resta d'objectes es tornen referències difícils de retenir en una sort de diaporama hipnòtic en bucle.

L'altra part de l'exposició mostra el seu treball fotogràfic. Les diferents peces conformen un mural associatiu en el qual el paisatge és només un subterfugi per a proposar un espai psíquic després de les imatges. Es contagien estructures visuals entre les fotografies (*Aloe*, *Boca* o *Trip*), els dibuixos (*Sistema 1* o *Sistema 2*), o els cristalls estereoscòpics intervinguts que mostren boscos perifèrics de Barcelona a principis de segle.

Marc Larré

Formas Derivadas neix d'un pensament sobre l'espai a partir del cos físic de la fotografia. S'ha seguit un mateix procediment: partir d'una fotografia inicial i fotografiar-la repetides vegades. Entre els temps d'exposició succeeixen modificacions a partir de corts i plecs. Per exemple, a partir de fotografies d'una peanya i la seva ubicació en diferents posicions a l'espai de la galeria (interacció amb cantonades, parets i amb el sòl reticular) s'han aixecat per mitjà del tall, el plec i la llum, volums que passen a ocupar l'espai i ens remetent a icones de l'escultura moderna. Els volums existeixen només en la virtualitat de la suma de temps d'exposició i, no obstant això, queden perfectament inscrits en els llocs on ha estat presa-dóna la fotografia. Això és a causa que els corts i els plecs s'adapten a trets específics de cadascun dels llocs –els volums d'alguna manera preexisteixen el gest de donar-los forma.

El projecte *World Wonders* consisteix a ordenar restes de menjar ràpid abandonades en platges buides de manera que ens recordin destinacions turístiques com les Piràmides, el Coliseu, la Torre de Pisa, etc. El resultat és una cartografia de traços que sintonitza directament mitjançant un salt catègòric i d'escala (micro-macro) amb tots aquests llocs vistos precisament com a traços d'una civilització. Les fotos funcionen com a residu de les intervencions i no obstant això són les dipositàries de tot el sentit de l'acció. La tesi de la qual parteix l'artista és que no hi ha una experiència privilegiada de l'objecte. És a dir que asseure'ns davant d'una fotografia o estar davant de les piràmides pot ser una mateixa cosa. No es tracta d'un objecte real encobert per una multitud de simulacres sinó del simulacre com a centre descentrat, descobert per una aura de realitat, de plàstic, de paper emulsionat. La idea de Monumento s'aplica aquí en el sentit d'allò que sosté l'obra abraçada per la seva pròpia fragilitat com a equilibri precari i àdhuc i així durador –dura tant com dura el material.

En *Mundo Postal* ha modificat la superfície d'una col·lecció de postals comprades en mercats ambulants de manera que el que diu i fa la postal s'apropa tant que ens trobem davant d'un límit. Tots els treballs parteixen d'una premissa doble: la fotografia és lloc i tot lloc té un forat per on amenaça la ruïna i corre perill de buidar-se completament de la seva identitat. El forat s'activa en la fotografia. La premissa geogràfica substitueix la noció de fotografia com a finestra o com mirall i la situa sobre la taula, com a altiplà, com a accident en la continuïtat de l'espai-tall. Quant a tall la fotografia és aquella part del lloc que ja no li pertany (lloc que no es pertany, per tant sense procedència, en l'exili). El seu treball se centra en una anàlisi de la fotografia com a forma privilegiada d'accés a l'exterioritat.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ DE GALERISTES INDEPENDENTS
D'ART DE CATALUNYA

*Per a més informació i/o imatges contactar galeria@estranydelamota.com.